

„Krisztus mindenk felett”. Az ebben való megerősödésre volt szüksége az akkori és a mai gyülekezeteknek, hívőknek.

Kolosséi gyülekezet: Pál nem járt ott. Amikor Efezusban szolgált, akkor térhetett meg Epafrász, és ő vitte oda ezután az evangéliumot. Most pedig ő hoz hírt Pálnak a gyülekezet életéről. Pál börtönben van, de ez hálaadásra indítja. Tud a szenvedései között nem magával foglalkozni; a Filippi levélben is csak annyiban foglalkozik a saját helyzetével, amennyiben az „az evangélium terjedését szolgálja”.

Itt is azért ad hálát, amit Isten Lelke, kegyelme végzett el a kolosséi gyülekezetben. Ezek: „hit, remény, szeretet.” Krisztusban való hit: valóban Őrá, az Órála hirdetett evangéliumra épül az életük. Nem általános Isten-hit. Megértették a kegyelmet: mindent meg nem érdemelten kaptak, nincs követelésük Istennel szemben. – A „minden szent iránti szeretet”: nemcsak azok iránt, akikkel „amúgy is szeretjük egymást”, akikkel „látható” szálak is összekötnek minket. Látom a másokban Isten munkáját: újjászülte őt, munkálkodik benne. Még ha sok mindenben másképpen gondolkodik is. Ha ezek lényeges dolgok, akkor is bízhatok benne, hogy Isten engem is, őt is helyre fog igazítani. (Politika...) Ez más, több, mint a nem hívők iránti mentő szeretet. – A „mennyeekben nektek eltett reménység”. Nemcsak a „megtapasztalásokból” élnek, hanem abból a reménységből is, aminek a beteljesedése „a mennyben várja” őket. Ezt éppen úgy az evangéliumból ismerték meg, mint azt, ami már megtörtént: hogy Krisztus megváltotta őket, ezért ugyanolyan bizonyosak benne.

„Krisztus mindenk felett” – megerősödés. Epafrász beszámolt a problémákról is. Itt is megjelentek „új tanítások”, árnyaltabb formában, mint pl. a galatáknál. Pál azt hangsúlyozza, hogy Krisztusban van a teljesség (pl. 1,19; 2,2; 2,9), minden Őbenne áll fenn... ez lehetett itt a probléma. Olyan tanítások jelenhettek meg, hogy az evangélium, amit eddig hallottak, nem teljes – cselekedet-hitet akartak ráépíteni. (Nem hitből származó cselekedeteket, hanem olyan hitet, ami bizonyos vallási előírások betartása miatt „teljes”, 2,16–23).

„Jó az, amit elfogadtál, hogy Krisztusé vagy, de ahhoz, hogy ez teljes legyen, szükséged volna még erre és erre...” – így válhat egy frissen megtért ember pl. karizmatikussá vagy akár katolikussá.

2,16–23 „misztikus” tanításokat említ. Ez volt a „környezet”, a „korszellem”, amit körülöttük mindenki elfogadott. A gyülekezet tagjai maguk is ebből tértek meg, így könnyen felismerhették volna bennük a pogány eredetet, de a tanítók az evangéliummal keverve adták elő (mintha arra épülne). De nem épülhet rá az evangéliumra, mert nem a Krisztus-hitből, nem a „minden szent iránti” krisztusi szeretetből és nem a „mennyeekben eltett reménységből” származik, hanem tőlem: én akarom teljessé tenni, amit Krisztusban kaptam. – Megtörténik, hogy valaki megtér egy ilyen közösségben (H. Gy.), de az azt követő hamis tanításoktól megóvjá Isten és kihozza onnan.

Mai veszélyek (korszellem): valláskeveredés (pl. Jézus és Buddha, keresztyénség és iszlám párhuzamba állítása); wellness-keresztyénség (az „érezd jól magad”, mint életcél). „Jógázz, hogy jobban tudj koncentrálni, amikor imádkozol”, ill. „ha támadod a jógát, meditációt, szeretetlen vagy”. Ezek gyülekezetekben, igehirdetéseken is megjelenhetnek.

Ezekkel szemben kell nekünk megállnunk. Ebben benne van sokféle vádnak az elviselése is, pl. szeretetlenség, intolerancia, ill. hogy a „toleranciát” nevezik keresztyénségnek (mindent szeressünk, semmit ne tartsunk bűnnek), és aki ilyen, azt kiáltják ki a „legnagyobb” keresztyéneknek. Hirdetnünk kell Krisztust, aki éppen azért halt meg, mert van bűn, és van kárhozat, és Ő ebből mentett meg minket. „Ez a szeretet, és nem az, ahogy mi szerettük Istent” (vagy egymást).